

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2005

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κ. Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΥ Γ΄

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2005

«Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν,

υἱός και ἐδόθη ἡμῖν» (Ήσ. 9, 6).

Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἀγάπῃ καί ἀγαθότητι ἐδημιούργησε τόν κόσμον ἐκ τοῦ μηδενός καί ἔθεσεν αὐτόν εἰς τήν ἐξουσίαν καί ἀπόλαυσιν τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν πλάσματος Αὐτοῦ, τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἐν τῇ αὐτεξουσίᾳ αὐτοῦ δυνάμει διεσάλευσεν τήν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Πλάστου καί ἐπορεύθη εἰς ὁδούς περιπλόκους καί ἀτραπούς ἀδιεξόδους.

Εὐσπλαγχνιζόμενος ὁ Θεός τό ἔργον τῶν χειρῶν Αὐτοῦ, οὐκ ἀφῆκεν αὐτό ἐγκαταλελειμμένον, τυραννούμενον ὑπό τοῦ διαβόλου, ἀλλά ἀπέστειλεν αὐτῷ κατὰ καιρούς δικαίους, ὁσίους καί προφήτας, ἵνα ἐπαναγάγῃ αὐτό εἰς τήν εὐθειαν ὁδόν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ καί νά προετοιμάσῃ τήν ἔλευσιν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου αὐτοῦ.

Τοῦτον ἀπέστειλεν «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4, 4) προσλαμβάνοντα τό ἀνθρώπινον ἡμῶν φύραμα, ἄνευ ἁμαρτίας, «γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον» (Γαλ. 4, 4), καί τοῦτο ἐν χρόνῳ καί τόπῳ, ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καί ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ παραδόξου τούτου μυστηρίου τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, τό ὅποιον ὑπερβαίνει τόπον καί χρόνον, κατέστησαν μάρτυρες ἀψευδεῖς ἡ ἀειπάρθενος Μαρία Θεοτόκος, οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, οἱ ψάλαντες τό: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2, 14), οἱ προσελθόντες ἐκ τῆς ἐγγύς κώμης τῶν Ποιμένων ἀγραυλοῦντες ποιμένες καί οἱ μακρόθεν ἐξ Ἀνατολῆς ὑπό ἀστέρος ὁδηγούμενοι Μάγοι, Περσῶν βασιλεῖς, προσφέροντες τά δῶρα αὐτῶν, χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες καί πάντες οἱ Ἅγιοι καί ἅπειρα πλήθη πιστῶν ἐξ ἀνατολῶν καί δυσμῶν, βορρᾶ καί νότου καί μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καί μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Τήν χαρμόσουν καί ἐλπιδοφόρον ταύτην μαρτυρίαν τῆς διὰ σαρκός Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου συνέχισαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων οἱ φύλακες μοναχοί τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων καί τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ θεοδέγμονι τούτῳ Σπηλαίῳ καί τῇ ὑπ' αὐτοῦ μεγαλοπρεπεῖ ταύτῃ Βασιλικῇ τῆς Γεννήσεως, ἔργῳ τῆς θεοσεβείας τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, Θεοδοσίου, Ἰουστινιανοῦ καί τῶν διαδόχων αὐτῶν.

Τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν συνεχίζομεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ταύτῃ ἑορτῇ τῆς Χριστιανοσύνης καὶ τῆς Σιωνίτιδος μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυροῦμεν τό ἔργον Αὐτοῦ τό σωτήριον, τό πανανθρώπινον, τὴν ταπείνωσιν, τὴν συγκατάβασιν, τὴν ἀγάπην, τὴν πραότητα, τὴν ἀπερίφραστον ἀπόρριψιν καὶ καταδίκην πάσης μορφῆς βίας καὶ προσβολῆς τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον καὶ τὴν εἰρήνην, ἐδραζομένην ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

Εἰς τὸν ἐν πολλοῖς ἀγωνιζόμενον καὶ ἀγωνιῶντα καὶ περιπλανώμενον κόσμον σήμερον, εἰς τοὺς δοκιμαζομένους λαοὺς τῆς περιοχῆς ἡμῶν, διαλαλοῦμεν ὅτι «λύτρωσιν ἐξαπέστειλεν ὁ Κύριος» τοῖς λαοῖς (Ψαλμ. 110, 9), ὅτι «Χριστός ἐτέχθη», ὅτι Χριστός κατήλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα τὸν ἄνθρωπον ἀνεβάσῃ εἰς οὐρανοὺς, ἵνα αὐτόν θεώσῃ κατὰ χάριν ἐν τῇ μετ' Αὐτοῦ κοινωνίᾳ, ἵνα ἀποκαταστήσῃ αὐτόν εἰς τό πρῶτον αὐτοῦ θεοειδές κάλλος, ὅτι ἐν Χριστῷ ἡ θεραπεία τοῦ ἀνθρωπίνου τραύματος, ὅτι ἐν αὐτῷ «τὴν νίθησιν ἀπελάβομεν» (Γαλ. 4, 5).

Τό εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς καταλαγῆς καὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ ἀπαγγέλλομεν τῷ ὀρθοδόξῳ ἡμῶν ποιμνίῳ εἰς πᾶσαν τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου, καὶ ὅπου γῆς, καὶ τοῖς πολιτικοῖς αὐτοῦ κυβερνήταις μετὰ τῆς εὐχῆς, ὅπως διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ, ὁμονοίᾳ, ἀφαιρίᾳ, προόδῳ καὶ εὐημερίᾳ .

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2005

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων